33e jaar. — Nr 8. Dinsdag 19 januari 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

BONNEMENT
Drie maal per week **6** frauks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 19 JANUARI.

—

Landbouwbeweging.

Men leest in de *Gazette van St-Truiden* :

Het komiteit der Landbouwsektie van Sint-Truiden, gezien de hevige krisis welke de landbouwnijverheid in België ondermijnt, heeft zich tot plicht gerekend de leden en de landbouwers van het kanton tot eene buitengewoone algemeene vergadering bijeen te roepen. Het dagorde droeg als volgt : *Beraadslagingen over het zoo gewichtig vraagpunt wegens de inkomende rechten op het vee en de graangewassen.*

200 tot 250 leden der sektie en landbouwers hadden aan den oproep beantwoord, en bevonden zich zondag 10 januari 1886, ten 2 ure namiddag vergaderd in de groote zaal van het stadhuis, welke het gemeentebestuur wel had willen ter hunner beschikking stellen.

Aan het bureel zetelden MM. de ridder Leon de Menten de Horne, voorzitter ; J. H. P. Ulens, ondervoorzitter ; de advokaat Hubert de Creeft, Leo Cox, de ridder Armand de Menten de Horne, leden, en H. Leunen, geheimschrijver-schatbewaarder. Zetelden nog aan het bureel : MM. de senateur Coemans, de volksvertegenwoordiger Baron Henri de Pitteurs Hiegaerts, de Baron Edmond Whettnall, provinciale raadsheer.

Mr de Voorzitter, de zitting geopend verklaard hebbende, ontvouwt klaarlijk het doel dezer bijeenroeping, en eindigt met elkeen te herinneren dat de tribuun vrij is voor al wie belang stelt in de landbouwnijverheid.

Vervolgens hebben het woord gevoerd Mr de Volksvertegenwoordiger Baron Henri de Pitteurs Hiegaerts, M. de ridder Leon de Menten de Horne en M. J. Grauls.

Vooraleer de zitting te sluiten, en na door den geheimschrijver ervan lezing gegeven te zijn, is er een verzoekschrift aan het adres van MM. de Voorzitter en leden van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, overdekt met een groot getal handteekens, overgezonden geworden.

Er is alsnog lezing gegeven geworden door M. de Voorzitter van een tweede verzoekschrift, aan het adres van M. de Minister der Landbouwnijverheid en publieke werken.

Dit verzoekschrift is geteekend geworden door de heeren leden van het komiteit der landbouwsektie. In dit verzoekschrift heeft men de wensch geuit : 1e Het vee en de graangewassen, welke in België ingevoerd worden, met inkomende rechten te belasten, en 2e dat de bevoorradigden, zoowel burgerlijke als militaire, gedaan worden in belgische produkten.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 12 FEBRUARI aanstaande.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

'T KINDT IN VRIJHEID. — Zooals wij gemeld hebben, is de miljoenenman in vrijheid gesteld, ofschoon hij voor de 45,000 frank boete nog 6 maanden gevangenis te ondersteun had.

Die invrijheidstelling heeft, natuurlijk, in 't land een zeker gerucht gemaakt, doch zij is het gevolg der toepassing van art. 47 van het strafwetboek, waardoor de personen, die een bewijs van onvermogen kunnen doen alleveren, waaruit blijkt dat zij noch goederen noch eigendommen bezitten, na zeven dagen in vrijheid kunnen gelaten worden.

Welnu, het gemeentebestuur van Brussel heeft hem dit welwillend bewijs afgeleverd.

Hij, die vroeger met de miljoenen speelde, bezit dus niets meer !

Volgens de *Chronique* heeft 't Kindt gisteren eenige bezoeken bij zijne vrienden afgelegd en is vervolgens naar Parys vertrokken, waar Marie Collart (*Lolo*) verblijf houdt.

Men zegt dat *Lolo* zeer rijk » geworden » is en in het huwelijk met 't Kindt toestemt...

Volgens een blad zou 't Kindt onmiddelijk na zijne invrijheidstelling, een aantal uitnoodigingen tot dineeren ontvangen hebben. Als een recht gentlemen heeft hij bij den prokureur des Konings en de leden van den bestuurraad der gevangenissen te Leuven, zijn kaart afgegeven. In afwachting van zijne reis naar Parys, heeft hij zij en intrek in het *Hotel Britanique* genomen. Hij verklaart, in de gevangenis nooit ziek geweest te zijn. Zijne haren zijn pekzwart en krulend gebleven zooals vroeger.

— De koning en de koningin hebben Mgr. Pieraerts, rektor der Hoogeschool van Leuven in bijzonder gehoor ontvangen.

— M. Roux, woonachtig Berckmansstraat, is gisteren, terwijl hij met zijne dochter, Louise Loisset, thans prinses von Reuss, de vertooning in den Cirk bijwoonde, plotseling gestorven. Het was de zuster van Louise-Clotilde Loisset, die, eenigen tijd geleden in den Cirk te Parys verongelukte. M. Roux was schoonbroeder van den alomgekenden Fr. Loisset.

— Wij vernemen dat onze landgenoot, de zeer eerw. pater Beckx, generaal der Jesuiten, te San-Domenico, nabij Florencie, ernstig ziek ligt.

— CONGO. — In eenen brief van pater Moinet vinden wij de volgende inlichtingen over dat ver afgelegene land :

« ....Aanstonds vonden wij gelegenheid om naar de hoofdstad van dit nieuwe rijk, maar Vivi, over te steken.

» De wegen zijn hier niet zoo goed als men zou denken, want reeds den eersten nacht moesten wij tusschen de rotsen doorsukkelen. De stoomboot *Stad Antwerpen* heeft gelukkig zonder verlies van menschenleven, schiphreuk geleden, waardoor de vervoermiddelen op den Boven-Congo geheel ontbreken, daar de andere schepen meer op de timmerwerf dan in 't water liggen. Wij moeten trachten zelf voor een schip te zorgen.

» De eerw. p. Merlon is ziek geweest. Dokter Mense, een Duitscher en goed kristen, heeft hem met Gods hulp genezen. Te Banana, waar ik tijdens zijne ziekte onze reispakken gehaald heb, deed ik met M. Hohlman, hoofdman van het Sanitorium van Boma, een Rynlander, eenige uitstapjes in den omtrek.

» Daar de negers ons geene eetwaren kwamen verkoopen, waren wij verplicht, die zelf te gaan zoeken en vonden daardoor gelegenheid om van de negen koningen die nabij het rijk van Boma wonen, er vijf te bezoeken.

» Hunne verblijfplaatsen zijn niet verder dan twee uren van Boma afgelegen.

» Maar hoe kort die afstand ook zij, had ik alle gelegenheid, om de droeve landstreek waar te nemen. De bergen zijn naakt ; men vindt er niets dan gras dat door de zon verdroogd is.

» De oevers van den Conge-rivier zijn bewassen met eenwenoude bosschen tot aan Boma. Verder vindt men er den Ficus in verschillende soorten, de Brassus waarvan de Gondalphia en andere slingerplanten welige bestoemen vormen.

» De negers weten in den, over het algemeen magere plantengroei nog die te vinden, waaruit zij eene soort van caoutchouc trekken, maar de echte caoutchoubboom groeit hier niet.

» De bewoners aanzien den Congo-Stroom als eene godheid ; door hem te aanschouwen alleen, meenen zij, kunnen zij sterven ; daarom ook blijven zij er zoover mogelijk van verwijderd.

» Ook hebben zij de blanken er van willen verdrijven maar zij hebben dit, naar het schijnt, met eenige verliezen moeten boeten. Nu heeft men hen eenige dier overlanden ontnomen, waarvoor zij een half stuk katoenen weefsel en alle maanden wat rhum bekomen.

» De dorpen der inlanders zijn niet groot. Zij bestaan uit een twintigtal bamboeshutten.

» De sterke dranken schijnen in de beschaving der zwarten eene groote rol te spelen want de bevolking is er reeds zoo zeer verdierlijkt dat eene missie groote moeite zou hebben om te gelukken. *Op vele plaatsen bestaan de grondslagen der huizen uit beige jenevers-flesschen !* Niettegenstaande dit, vonden wij er eene school, gehouden door de missionnarissen van den H. Geest.

» In de meeste dorpen vinden wij eene hut die met meerdere behendigheid, zelfs met zekeren smaak opgetimmerd is. Daar berust de Nkisis of afgod, graf uit hout gesneden. Deze afgoden zijn van onder tot boven vol nagelen getimmerd.

» Elke nagel is een gebed, door dezen of genen geloovige tot die godheid gericht om eene hulp te verkrijgen, een geheim te ontdekken of hem eene bedanking toe te sturen.

— PONT-À-CELLES, 28 september 1885. — M. Pelerin, apotheker, 12, rue de l'Ecuyer te Brussel. Ik verklaar grondig genezen te zijn van eene ontsteking in de maag met behulp der Zwitsersche pillen van fr. 1-50 de doos. — Petit-Godin, J. B. Echtverklaring der handteekening door den burgemeester van Pont-à-Celles.

BUITENLAND.

Frankryk.

MOORD OP EEN PREFECT DER EURE.

Aan de eerste brug over de Seine, op weg naar Parys, zag een lantaarnist eergisteren eenen persoon liggen op de rails. Hij vreesde voor eenen overval, keerde terug en nakte teekens met zijnen lantaarn ; in de stationvertelde hij wat hij heel gezien. De stationoverste verwiedde de gendarmen verwittigen, alsook de geneesheer van Maisons-Laffite. Eene draagbaar vertrok en deze brachtt het lijk mede. Het scheen een man van 40 jaar, met zwarte knevels en bakkebaarden. Zijn kleedsel was een zwart kostuum waarover een schoone pelsen jas. Een gewone zakdoek met roode en witte ruiten was over de oogen gebonden en strak vastgemaakt langs achter. Er was eene wonde achter het rechter oor en toen de zakdoek was weggenomen werd eene tweede wonde ontdekt aan de linker slaap, die hevig had gebloed en waaraan eene dikke laag geronnen bloed kleefde.

In de zakken van het lijk werden gevonden eene circulatiekaart voor den ijzeren weg, op naam van den heer Barrême, prefect der Eure ; twee brieven aan zijn adres, een niet geopende briefomslag, die 500 fr. bevatte in banknoten ; een porte-monnaie met 57 fr. 50 c., maar noch portefeuille noch horloge ; ook de hoed van het slachtoffer was verdwenen. Het slachtoffer was dus de heer Barrême prefect der Eure, die denzelfden morgend ontvangen was door den minister van binnenlandsche zaken. De heer Barrême moet met den trein vertrokken zijn uit Parijs ten 8 ure, in bestemming voor Cherbourg, welke trein te Evreux aankomt ten 10 uren 40 minuten.

De moordenaars moeten met den eersten slag hun slachtoffer hebben bewelmd, daarna dit de oogen verbonden om niet te worden herkend, dan haastig zijne zakken hebben afgezoekd, maar ontvlucht zijn toen de trein schuifelde om stil te houden in de statie van Maisons-Laffite. Hun doel moet wel degelijk geweest zijn het lijk in de Seine te werpen, wanneer de trein over de brug reed, maar de tijd ontbrak om hun slachtoffer goed af te zoeken en in hunne haast openden zij de verkeerde portel om het lijk uit te werpen.

De policie gelooft aan eene gewone misdaad met roof voor uitzicht. De heer Barrême was altijd sierlijk gekleed ; dit alleen moest de begeerlijkheid der misdadigers opwekken.

—

Zichier eenige bijzonderheden over de moord van den prefect van het departement Eure, den heer Barrême, die van Parys naar zijne standplaats Evreux reisde. Blijkbaar hebben de moordenaars op de brug het lijk in de Seine willen werpen, maar zij hebben het gedaan aan de verkeerde zijde, zoodat het lijk terecht is gekomen tusschen de beide sporen, die op de brug liggen. De portefeuille en de horloge waren verdwenen. De beurs en een briefmet 500 fr. aan bankpapier waren, misschien in de haast, door de moordenaars vergeten.

De heer Barrême stond bekend als een der kundigste administrateurs onder het jongere geslacht. Eure is een van de belangrijkste departementen, en Barrême's post aldaar was verre van gemakkelijk, daar de staatkundige partijen in Normandie zeer scherp tegen elkaar overstaan.

Barrême had den dag te Parys doorgebracht aan het ministerie van binnenlandsche zaken. De moord moet met buitengewone snelheid bedreven zijn. Maisons-Laffite ligt op slechts 16 kilometers afstand van Parys, zoodat de moord in enkele minuten heeft moeten plaats hebben.

De stok en de hoed van den vermoorde zijn teruggevonden op den spoorweg voorbij Maisons-Laffite, waar de sneltrein niet stilhoudt. Blijkbaar hebben de moordenaars die later uit het raampje geworpen. Het lijk is dezen nacht bewaard in het magazijn van de statie Maisons-Laffite en is overgebracht naar eene herberg in het dorp. Men heeft getracht de zaak te verklaren als eene wraakneming tegen den heer Barrême, die steeds strenge maatregelen heeft genomen tegen de lieden, welke in de sneltreinen kaartspelen, om de vreemdelingen geld af te doen.

Het is best mogelijk, dat een van deze boeven, die in den laatsten tijd door de overheid worden lastig gevallen, de misdaad heeft bedreven als eene wraakneming wegens een vonnis, dat de prefect van Eure hem bezorgd kan hebben.

—

In de fransche Kamer is de moord op den prefect der Eure gepleegd, ter spraak gekomen en men heeft doen zien hoe onvoldoende de maatregels zijn op de spoorwegen, in geval er daar een moord of diefstal plaats heeft en hoe gemakkelijk het is voor den schurk om te ontsnappen. In eenige waggons van eerste klas zijn wel is waar waarschouwingstoestellen geplaatst, doch de meeste reizigers kennen dit zelfs niet en anderen zonden er geen gebruik van kunnen maken. Daarbij de werking dezer toestellen is zeer ingewikkeld, en als men dan nog eene dwaling heeft begaan, of dat de aanvaller verdwenen is voor dat het trein-oppethoofd aankwam, heeft de compagnie, zegt de *Temps*, het recht niet te vervolgen. Niet heel aanmoedigend !

Het eenige degelijk middel zou zijn dat er betrekkingen konden gemaakt worden tusschen de verschillende wagens, en de reizigers elkander alzoo onderling hulp konden toebrengen.

In alle geval zou de Staat de kompagnies moeten kunnen dwingen haar materieel in dier voege te veranderen, dat het toezicht en het hulp toebrengen gemakkelijker werd.

Een ander gevaar in dit alles, is, dat vele personen zich niet willen mengen in de goed bezette wagens, maar dat zij altijd leege rijtuigen zoeken om alleen te kunnen reizen. Van die afzondering maken de schelmen gebruik, en de roekeloze reiziger werkt hun onvoorzichtig in de handen maakt hun de misdaad zeer gemakkelijk.

Turkye.

DE SULTAN EN ZIJN HOF.

De tegenwoordige sultan, Abdul Hamid, is een streng geloovig Muzelman. Hij komt nauwkeurig alle voorschriften van den Koran na, houdt dagelijks godsdienstige overdenkingen, bidt veel en verricht de voorgeschrevene plichten.

Zijne omgeving verzekert dat hij de vroomste man van het heele turksche rijk is.

Hij kent den Koran op zijn duimke en is gewoon gedurende den *Ramasan* (Turksche Vastenmaand) dagelijks met *ulema's* (geestelijken) godgeleerde diskussies te houden. De gebaarde *Kaftan*-dragers, die thans het paleis in- en uitgaan, mogen veel verstand van den Koran hebben, van het hedendaagsche leven begrijpen zij niets. Ten opzichte van de *Gaurs* (ongelooviger) hebben zij nog steeds dezelfde diepe verachting als toen hunne voorvaders het land veroverden.

Het is bekend dat zijn voorleste voorganger, Abdul Aziz, niettegenstaande groote verkwistingen nog millioenen heeft nagelaten. Die sommen worden tot het intrekken van het papieren geld gebruikt. Voor zoo ver dit mogelijk is, zijn er groote besparingen onder het bestuur van den tegenwoordigen sultan ingevoerd. Zoo is de begrooting voor den dienst van het keizerlijk paleis zeer ingekrompen, en de uitgaven worden door eene kommissie van drie personen nagezien.

Tijdens het leven van Abdul-Azis brandden er elken avond in het paleis van *Dolma-Bagdsche* 16,000 waskeersen, en wat de dames van den harem verlangden, werd haar gewillig toegestaan. Wanneer de slavin « Kozengeur » of de « Zon van het Oosten » een nieuw sieraad wenschte, begaven zij zich naar de juweliers te Pera, en konden koopen wat zij wilden. Dit komt nu niet meer voor, en de slavinnen van den Sultan verlaten tegenwoordig zelden zijn paleis.

De vrouwen en prinsen van het keizerlijke huis krijgen tegenwoordig maar een matig zakgeld, en de sultan heeft voor zijn eigen slechts een maandgeld zan 200 turksche ponden, ongeveer 4000 fr. vastgesteld. Hij heeft geene kostkare liethebberijen zooals zijn voorganger, die prachtige paleizen bouwde, reuzachtige vogelkooien met honderden rare vogels er op na hield, en aan allerlei goochelaars, worstelaars en komedianten den kost gaf.

De tegenwoordige sultan heeft weinig voor zijnen persoon noodig, maar het is hem nog niet gelukt, de groote menigte menschen die van de keizerlijke kerken leven, in te krimpen. Er worden nog dagelijks 200 schapen en wel 1000 kiekens geslacht, en het aantal ondergeschikte beambten, die den geheelen dag in het paleis rond loopen zonder iets te doen, bedraagt wel 2000 personen. Ook de traktementen der hooge ambtenaars zijn zeer verminderd, en dezen zonden dikwijls in verlegenheid geraken, als de sultan, die zeer vrijgevig is, niet van tijd tot tijd aanzienlijke gratifikatien in geld gaf.

Deze bedragen nooit minder dan 1000 pond en klimmen soms wel eens tot 10,000 pond. Eigenaardig is het echter, dat de vrijgevigheid met voorzichtigheid uit het karakter van den sultan, maar altijd een poetrek doel heeft en meestal geschiedt om sommige personen nauwer aan zich te verbinden. Hier is ook de schrik voor samenzweringen dikwijls de drijveer van die gunsten.

Onder de ministers is er slechts een, die het vertrouwen des sultans heeft weten te winnen, namelijk de gewezen minister-president Sadpacha. Voor tien jaren bekleedde deze nog een heel kleinen post. Dat kleine ventje heeft zijne snelle opklimming aan zijne onomkoopbaarheid en aan zijnen afkeer voor intriges te danken. Hij is sterk aan den Sultan verkleefd en heeft heel eenvoudig. Hij is nooit buiten Constantinopel geweest, en wat hem op die wijze aan ondervinding ontbreekt, weet hij door slimheid te vergoeden.

Politiek overzicht.

DE UITDRIJVING IN DUITSCHLAND.

De deutsche vrijzinnige partij heeft aan het bureel van den Rijksdag een voorstel tegen de uitdrijving onderworpen. Daar de aanvaarding van dit voorstel niet waarschijnlijk is, zoo heeft de heer Windhorst, hoofdman der katholieke partij, een besluit voorgedragen, strekkende om te beslissen dat de uitdrijving van russische en oostenrijksche onderdanen door de pruisische regeering niet gerechtvaardigd zijn en niet overeenstemmaar zijn met de belangen der duitsche burgers. De vrijzinnige partij is besloten dit laatste voorstel te ondersteunen, indien het ware verworpen.

Prins von Bismarck zal persoonlijk het antwoord aan de voorstelbloeners geven ; maar in geval de Polen op nieuw hunne ondervragung tot de keizerlijke regeering zouden sturen, opzichtens de maatregelen door de pruisische regeering genomen, zullen de leden van den Bondsraad de zittingszaal verlaten.

De regeering zal ongetwijfeld antwoorden, dat het te wenschen ware de pruissische Kamer het vraagstuk voor den Rijksdag te laten beraadslagen. In afwachting doet zij evenwel de zeer waarschijnlijke tijding logenstraffen, volgens welke Rusland zou geneigd zijn al de Duitschers uit te drijven, die zich niet als Rus laten naturaliseeren.

Men gelooft dat het voorstel van den heer Windthorst door de meerderheid zal aangenomenen worden.

—

DE TOESTAND IN HET OOSTEN.

De *Standard* vernoemt uit Athene, dat de griekische regeering weigert te voldoen aan de uitnodiging der groote mogendheden, om tot ontwapening over te gaan.

Aan de *Daily News* wordt uit Constantinopel geseind, dat de griekische troepen meer en meer de turksche grens naderen en eene bodsing ophanden schijnt te zijn. Verder wordt aan het blad medegedeeld, dat prins Alexander van Bulgarie zich onverwijld naar Constantinopel zal begeven en de Sultan hem tot gouverneur van Oost-Rumelie zal aanstellen.